

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/59/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010065
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3112010065.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Dušan Eckera v trestnej veci proti obžalovanej J. C., nar. X.X.XXXX v H., t.č. v ÚVV Ilava, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, 2 písm. f/ Tr.zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2012, prejednal sťažnosť obžalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 2T/6/2012, zo dňa 18. mája 2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť obžalovanej J. C. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 11.1.2012 podala prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín na Okresný súd Trenčín pod č. 1 Kv/43/2010-92 obžalobu na obvinenú J. C. pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr.zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 na tom skutkovom základe, že

dňa 28.06.1998 v presne nezistenú hodinu, v priestoroch rodinného domu v U., na ul. C. č. X, patriacemu poškodenému W. X., v úmysle získať majetkový prospech pristúpila zozadu k poškodenému W. X. a z bezprostrednej blízkosti ho jedenkrát strelila revolverom kal. 38 Special do oblasti hlavy v mieste záhlavovej kosti, čím došlo u poškodeného k zlomenine spodiny lebečnej, pomliaždeniu mozgu, krvácaniu do mozgu a k zlyhaniu riadiacej a regulačnej funkcie centrálného nervového systému - mozgu, čo viedlo k jeho smrti a následne požiadala C. Q., trvale bytom H. - C., N. XXXX/XX, o odstránenie tela poškodeného, ktorý vecou poveril N. Y. a tento spoločne s M. F. a I. U. v presne nezistený deň v júni 1998 vo večerných hodinách telo poškodeného naložil do motorového vozidla zn. Opel Vectra a odviezli z rodinného domu, kde bol usmrtený, do katastra obce I. T., okres C., a uložili do ilegálneho hrobu vykopaného M. M. a M. F., kde bolo telo nájdené dňa 24.09.2010, potom obvinená J. C. dňa 02.07.1998 nahlásila na Odbore kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne nezvestnosť poškodeného, pričom v krátkom období po skutku z rodinného domu zobrala majetok patriaci poškodenému, Hifi sústavu a televízor nezistených značiek, motorové vozidlo zn. Opel Astra, VIN: P v hodnote 100.000,- Sk, do zálohy H. F. dala videokameru nezistenej značky a fotoblesk zn. METZ 45 za sumu 10.000,- Sk; ďalej si ponechala finančné prostriedky patriace spoločnosti: CICEROVÁ TATIANA, IČO: 33185344, so sídlom Legionárska 17, Trenčín, z prenájmu podnikateľských priestorov, ktoré poškodený W. X. na základe splnomocnenia v mene tejto spoločnosti spravoval v celkovej výške 19.435,59 € (585.516,60 Sk), čím získala majetkový prospech vo výške najmenej 23.086,92 € (695.516,6 Sk).

V súvislosti s podozrením zo spáchania uvedenej trestnej činnosti bola obžalovaná J. C. vzatá do väzby uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12.8.2011 sp.zn. 0Tp/79/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.8.2011 sp.zn. 2Tp/36/2011 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr.por. s tým, že počiatok jej väzby bol stanovený dňom 10.08.2011 o 10.15 hod.

Na hlavnom pojednávaní dňa 18.5.2012 požiadala obžalovaná J. C. súd o prepustenie z väzby na slobodu s tým, že skutok nespáchala a je nevinná.

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 18. mája 2012, sp. zn. 2T/6/2012 rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovanej J. C. o prepustenie z väzby na slobodu, nakoľko dôvody väzby podľa § 71 ods.1 písm. a/, b/ Tr.por. naďalej trvajú.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadla sťažnosťou obžalovaná. V písomných dôvodoch podaných prostredníctvom obhajcu uvádzala, že podľa jej názoru neboli vôbec zistené okolnosti prípadu, kde sa skutok usmrtenia poškodeného stal a ostatné skutkové okolnosti sú odvodzované iba z výpovedí svedkov, ktorí sú závadovými osobami a všetci boli odsúdení za závažnú trestnú činnosť. Na rozpory vo výpovedí svedkov poukázali s obhajcami v záverečných rečiach, pričom nie je možné ustáliť, že sa dopustila predmetného skutku. Útekovú väzbu súd odôvodňuje tým, že nemala stále bydlisko a polícia ju nemohla zastihnúť a že sa na jar roku 2011 vyhýbala policii. Uvedené nezodpovedá pravde, pričom predložila predvolania z polície v Bratislave, že v mesiacoch máj a jún riadne preberala poštu a bola vypočúvaná ako svedkyňa na policii. Posledných osem rokov, až do zadržania, bývala na adrese G. K. č. XX, H., kde jej boli zasielané aj rodinné prídatky. Samotná hrozba vysokého trestu nepostačuje na to, aby bola naďalej držaná vo väzbe. Pokiaľ ide o obavu pôsobenia na svedkov, táto musí vychádzať z konkrétnych skutočností nasvedčujúcich tomu, že sa o niečo také pokúsila a závery súdu v tomto smere majú len povahu domnienky. Od spáchania skutku uplynula doba viac ako 14 rokov a ona nevyvíjala žiadne aktivity, aby ovplyvňovala svedkov, ktorých okrem M. F. vôbec nepozná, tento sa však v súčasnosti nachádza vo vyšetrovacej väzbe. Vzhľadom na uvedené navrhovala, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a prepustil ju z väzby na slobodu.

Krajský súd v Trenčíne po tom, čo mu bola vec dňa 20.06.2012 predložená ako nadriadenému súdu, rozhodoval na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.06.2012 o podanej sťažnosti, pričom podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovanej nie je dôvodná.

Okresný súd rozhodol vecne správne, keď žiadosť obžalovanej o prepustenie z väzby zamietol. Pri rozhodovaní postupoval v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi rozhodovanie o väzbe pred súdom, pričom obžalovaná sa na hlavnom pojednávaní za prítomnosti obhajcov mohla vyjadriť k svojej žiadosti a trvaní väzby. Pokiaľ ide o dôvodnosť trestného stíhania a podozrenie, či sa stal skutok, pre ktorý jej bolo vznesené obvinenie a neskôr podaná obžaloba, krajský súd uvádza, že táto dôvodnosť je naďalej daná, najmä s poukazom na výpovede svedkov z prípravného konania, ale aj na hlavnom pojednávaní a to M. M., M. F., I. U., C. X., N. Y. a I. Y.. Napokon aj keď o odvolaní obžalovanej C. bude ešte len rozhodované v odvolacom konaní, je nutné uviesť, že dôvodnosť trestného stíhania bola umocnená vynesением rozsudku súdom prvého stupňa dňa 28.6.2012, i keď neprávoplatného a so zmenenou skutkovou vetou a tiež právnu kvalifikáciou, kedy bola uznaná vinnou zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 30.06.1998. Uvedené samozrejme ešte nevyučuje aj iné rozhodnutie odvolacieho súdu, avšak doteraz zabezpečené a vykonané dôkazy tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom, v rovine závažného podozrenia, svedčia naďalej pre dôvodnosť trestného stíhania a záver, že skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná, bol spáchaný, má znaky trestného činu a naďalej odôvodňujú podozrenie, že ho spáchala obžalovaná J. C.. Z hľadiska posudzovania materiálnych a formálnych podmienok rozhodnutia o väzbe ani krajský súd v súčasnom štádiu trestného konania nezistil také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zánik dôvodov preventívnej väzby obžalovanej J. C. podľa § 71 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr.por. je podľa súdu daný skutočnosťou, že obžalovanej reálne hrozí vysoký trest a tiež vzhľadom na jej osobu, okolnosti prípadu, ako aj skutočnosť, že je evidovaná ako občan bez trvalého bydliska. Uvedené naďalej odôvodňuje obavu, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa vyhla trestnému stíhaniu alebo hroziacemu trestu. Kolúzna väzba v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/ Tr.por. je naďalej daná s poukazom na okolnosti spáchania trestného činu, najmä konanie obžalovanej po spáchaní činu, kedy sa mala snažiť zabezpečiť odstránenie tela nebohého a zahladiť stopy po skutku, čo odôvodňuje obavu, že by v prípade prepustenia na slobodu pôsobila na svedkov, alebo inak marila objasňovanie skutočností závažných pre trestné konanie. Napriek tomu, že pred súdom prvého stupňa bolo dokazovanie skončené a z tohto pohľadu, by sa väzba v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/ Tr.por. javila ako nedôvodná, krajský súd podotýka, že nemožno vylúčiť ani tú skutočnosť,

že dokazovanie môže byť v ďalšom konaní ešte dopĺňané, a preto uvedený dôvod väzby aj naďalej pretrváva. Vzhľadom k uvedenému je podľa názoru krajského súdu väzba obžalovanej stále adekvátnym a nevyhnutným zabezpečovacím opatrením.

Z vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd sťažnosť obžalovanej J. C. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.